

& attento arbitrio vol. 1. Grammat. decif. 34. num. 37. & Menoch. de arbit. q. 84. ubi ponit, quando iudicij non præcedentibus torqueri possit iudex habens arbitrium in capitalibus, & 60 duo iudicia ¶ etiam leuia suffiunt ad torturā. Ber- taz. in consil. 213. numero 8. Baiard.

P Sive sit proximum, sine sit remotum. In casu tamen iudicij consistentis in dicto vnus testis, ad illud eluctandum, vide, quæ dixi supra q. 22. vers. vñ tamen scias in principio, & quæstion. 21. uersiculo vnus testis, Aym. Crauet. consil. 99. per totum: quod autem sufficit ad torturā semiplena probatio, ut hic habetur, uide in dict. quæstione 62. ad princip. ibi, si semiplena tantum: hic autē de directo videtur contrariari his, quæ dixerat, quæstione 22. versic. primo ad finē, ibi, aut verò testis. Drogh.

Q Vbi subsint legitima ¶ **1** *indicia.* Adde, quod ¶ personæ, quæ regulariter torqueri non possunt, in criminibus, exceptuatis torquentur, veluti in crimine læsæ maiestatis, hæresis, simoniæ, in maleficio, & mathematicis falsi, in priuato ca cere, de ingenti assassinio, homicidio sacre personæ, vel magni Principis, & similibus, ut per præct. Conrad. in tit. de negat. crim. numero trigesimo septimo, fol. 302. Baiard.

Vbi subsint legitima ¶ **2** *indicia.* Farin. tit. de indic. volu. 2. q. 41. num. 1. Ros.

Omnis ille torqueri potest. Adde text. in leg. præcipimus, C. de appell. non est tamen semper vera ista regula: nam non reperitur prohibitus filij cū matre, & tamen non admittitur, Costum. de Taurif. tit. de pied. de fil. & des paraigex, artic. 10. in gloss. principal. fol. 79. Ad de rationem, cur de tali coitu nihil in lege cautum sit: quia videlicet, cum ante non esset factum, ue rebatur ne non tam id pe na prohiberet, quæ lex admoneret: Ludou. Viu. in addit. a d. Diuum Augustinum de Ciuit. Dei, libr. 13. cap. 5. Confessionale Saonarioæ in principio, faciunt quæ dixi supra ad §. parricidium in fine, vide supra in §. fornicatio, vers. frequenter, infra quæstion. 85. uersiculo fin. ibi quendam Laurentium Blanchum sup. quæ-

in practica seruatur, quod per vnum indicium proceditur ad torturam. Ita attestatur Ioan. And. in addit. Specul. in tit. de præsumpt. §. specul. sub nu. 3. in verbo, in l. vnica, quem refert Alex. In d. consil. 77. in fi. & Ias. in re- pet. l. admonendi, num. 168. in fi. & Grammatici c. consil. criminal. 17. numero 18. & Anton. de Canar. de quæst. in 2. membro, numero 33. in fine, Comes. Arias super lege 74. Tauri, post numer. 18. Ita etiam communiter seruari in iudicij attestatur Alber. in l. si quis alicui, numero 2. C. ad legē Iulīæ Maiest. Paris. Put. de synd. fol. 447. capitulo 11. circa fin. & fol. 469. num. 49. Marsil. in præct. crim. §. diligenter, numero 11. Afflic. super 1. parte constitutionum Regni, rubric. 27. numero 3. Et ita in hoc Ducatu seruatur: nā ex vnico indicio legitime probato, siue sit proximum, siue remotum a facto, ut plurimum reus subiicitur tormentis: quod tamen intellige in xta ea, quæ dicta sunt sup. q. 21. ubi dixi, an sola fama sit gaminicitia, min. & huiusmodi, quæ sunt remota a maleficio, suffiunt ad torturā.

15 *Vbi subsint legitima indicia, legitime probata, & ad torturā sufficiunt, restat tantummodo, ut iudex aduertat, an reus forte sit talis persona, quæ de iure prohibetur subiici tormentis, Videtur autem igitur, quæ persona torqueri non debeant. Et in hoc articulo facienda est generalis conclusio, quod regulariter omnis ille torqueri potest, qui non reperitur prohibitus. Et hæc est communis opin. ut dicit Anton. Gomef. capitulo 13. delictor. num. 3. Scias autem, quod aliqui dixerunt, quod liber homo torqueri non potest: sed contrarium proculdubio verus est. Et in hoc non est dubitan-*

sione 17. vers. quæ practica. Drogh. Qui non reperitur prohibitus. Adde idē videndum Carer. in tractat. crimin. sub num. 180. ubi & ipse ponit istam regulā, & deinde examinat, quæ personæ non possunt de iure torqueri, cū suis fallentijs. Giach.

16 *Quæro, an Doctores possint de iure torqueri. Respond. quod non: & non tenent omnes, ut dicit Paris. Put. de syndic. folio 239. post numer. 9. Ita etiam communiter teneri attestatur Pract. Carer. folio 145. post numer. 180. vers. excipiuntur, Ita etiam de consuetudine obseruari attestatur (in fallor) Iacob. de Beluis. in pract. crim. in rubr. de quæst. num. 17. Et licet Gand. de malefic. in tit. de quæst. num. 38. quæ multi pro Bar. allegant. dicit, quod hoc de consuetudine non seruatur, prout etiam id attestatur Odofred. in tractat. de quæstion. fine, & Guido de Suzar. in tractat. de ind. & tortura, num. 108. & Paulus de Eleaz. in cap. gratis de depositio. quem refert Brun. de ind. & tortura, folio 82. Paris. Put. de synd. fol. 462. post nu. 6. & fol. 474. c. 3. post unum. 5. quod etiam se vidisse obseruari attestatur Anton. de Canar. de quæst. in 4. membro, numero 3. Nichilominus talis consuetudo de iure nihil valet: & idē non est obseruanda: & ita communiter tenetur, uti dicit Carer. in loco præallegat. quem refert Duemas regul. 190. in 4. ampliacione. Hanc etiā dicit esse communem opin. expedita, numero 46. & Gomefius in capitulo 13. sub numero 4. circa fin. de delictis, sed caueant Doctores, ne fateantur, quia*

quia allegare huiusmodi nullitatem, parum prodesset, nam in dictis grauibus torquentur, ut per Vulpell. in consil. 141. numer. 11. ubi enim agitur de delicto graui, Doctor. non gaudet priuilegio carceris, nec quæstionis quia præcæta omne priuilegiū tollit. Franc. Mar. decif. 709. part. 1. & ego vidi seruari, quod Doctores torquentur in crimine homicidij, & alijs grauibus delictis, sed leuia indicia non suffiunt, & requiritur, quod sint probabilib. argumētis orta, ita ut sola rei desit confessio, & adeo clara, quod iudex sit ferè certus, ut qui torturæ supponitur, delictum perpetraverit. Ita tradit Vulp. in d. consil. 141. in princ. & Doctores, ¶ & nobiles itatis minus, quam plebei sunt torquendi in casibus, in quibus torqueri possint, ut inquit Decian. in dict. consil. 93. numero 135.

17 *Item quæro, nunquid personæ posita in dignitate possint torqueri. Respond. quod non: neque uti rei contra se ipsos, neque tanquam testes contra alios. Et est cōmunis opin. ut dicit Boss. in tit. de tortura testium. numero 7. secundum quam expresse iussit senatus abstinendum esse a tortura contra D. Hieronymum Pecorarium, eo quia esset feudatarius, licet prius ordinasset illum esse torquendum, 5. Novembrijs 1558. A.C.*

18 *Quæro etiam, nunquid Milites possint de iure subiici tormentis. Respond. quod non est text. in l. milites, C. de quæstio. Et hoc quidē in militibus antiqui temporis nullā habet difficultatem: Sed quid in militibus nostri temporis? Respond. quod & ipsi gaudent hoc priuilegio, ut torqueri non possint: & est communis opin. ut dicit Grilland. de quæst. & tortura in 6. quæstio. principali, numero 3. Et dicit Boss. in tit. de ind. numero 104. quod ita communiter concluditur. Hoc tamen intellige, ut procedat in ijs, qui hodierno tempore appellantur Equites, ut declarauit supra lib. 2. §. Miles, Et in capitaneis, seu ductoribus militum: secus autē in militibus priuatis. nam illi quotidie torquentur. Et in hoc nullus dubitat, ut dicit Boss. in loco præallegato, numero 18.*

19 *Vlterius quæro, nunquid Nobiles possint de iure torqueri. Respond. quod non, & est text. in leg. nullus. C. ad leg. Iul. Maiest. Sed hæc opin. non seruatur in hoc Ducatu, prout etiam nec seruari in Francia attestatur Gulielm. Boss. in tit. de indic. numero 111. Et in hoc Ducatu ita obseruatur, quod Doctores, non subiiciuntur tormentis. Et ita rescriptit senatus Prætori Placentiæ in causa cuiusdam Doctoris Marliani 24. Octobr. 1555. P.N.*

20 *Præterea quæro, nunquid Decuriones ciuitatum, possint de iure torqueri. Respond. quod non, est text. in decuriones, C. de quæst. Sed quicquid sit de iure, contrarium seruatur de consuetudine ut attestatur Odofred. dict. tractat. de quæst. Gandin. in tit. de quæst. numero 38. quem refert August. ad Angel. de malefic. in verbo, Quod fama publica, post numer. 192. & Pract. Carer. fol. 144. post numer. 180. versic. & ideo decuriones, & Brunus de ind. & tortura, fol. 80. numero 20. & Paris. Put. de syndic. fol. 234. numero quarto, Idem attestatur Guido de Suz. in rubr. de quæst. numero 18. Alber. in l. Diuo Marco, C. de quæst. quem refert Martin. Lauden. de consil. domino rum, quæst. 7. & Petrus Bellus de re milit. fol. 83. numero 36. Salyc. in d. l. Diuo Marco. circa. fin. qui dicit, quod in Lombardia non seruatur, Bal. in tract. de q. fol. 264. num. 4. in fin. C. poll. consil. crim. 40. in primo dubio, Ant. de Canar. de quæst. in 4. membro numero 4.*

21 *Quæro, nunquid Minores, 14. annis possint torqueri? Respond. quod non, & hanc dicit esse receptam sententiam Plaza lib. 1. delicto. cap. 32. Carer. in pract. crimin. pagina mihi 147. colum. 1. in fin. qui columna sequen. limitat in criminibus exceptis, ubi quod in casibus,*

casibus, in quibus nec dignitas excusat, ut in crimine læsæ maiestatis, prodicionis, & alijs similibus, ut per gloss. m leg. inuiti, la seconda, ff. de testibus. Giach.

Torqueri. Intellige inficio Principe, ut in d. l. nullus. Et quod nobiles non subiiciuntur quæstionibus plebiorum, dixit Ioann. Raynald. in tractat. nobilit. quæstion. 6. per text. in leg. defertorem, §. 1. ff. de re milit. & leg. milites, & leg. Diuo Marco, Codic. de quæst. & leg. feueram, C. de dignitat. libro 12. vide Lodouic. de Pen. in leg. mulieres, C. de dignit. lib. 12. Guot.

Sed hæc opinio. Far. d. q. 41. numer. 75. 76. 77. Ros.

In Francia. Adde Aufrer. in stylo parlam. c. 19. Guot.

Præterea quæro. Adde, quod ¶ Decuriones hodie dicuntur Priores, Consules, & Antiani Ciuitatum, ut per Grammatic. uor. 1. n. 20. & per Brun. de indic. quæst. 4. 2. part. num. 20. & multa in materia Decurionum habentur per Lancell. Conrad. in tract. de Decurion. ubi plenissimē Item adde, quod Decuriones si deliquerint in officio torqueri possunt, Tiraqu. de pen. caus. 58. n. 4. Baiard.

Resp. quod non. Farin. d. q. 41. num. 57. usque 70. Ros.

De consuetudine. Adde, quod de ea testatur etiam Boss. tit. de ind. & consil. ante tortur. num. 112. Giach.

De consuetudine. Adde Mat. de Afflic. in cap. si uoluerit, n. 14. de capit. qui cur. uēdic. in usub. feud. Guot.

K Versic. Et ideo decuriones. Vbi ampliat etiā deposito officio, in memoriam pristinam. Item ampliat in nepotibus, & parentibus Decurionum. Limitatur tamen in criminibus in exceptis, & in crimine falsi. Item nisi sint infames, & demum declarat loco Decurionū hodie esse Antianos, Consiliarios, & Priores Ciuitatis. Giach.

Nunquid minores quatuordecim annis. Adde ad idem, ut per præct.

casibus, in quibus admittuntur ad testificandum, in illis erit locus torturæ, quod est not. etiam, an faciat indicium, & quid de adulto curatoris auctoritate. Giach.

[Nunquid minores.] Far. d. q. 4. i. num. 16. & 17. Ros. Quæro nunquid minores.] Adde, quod ¶ minores 14. an-

67 in criminis læsæ Maie-
statis torquentur Capyc.
decif. 130. numer. 55. &
Brun. in tract. de ind. &
tort. quæst. 4. part. 2. nu-
mer. 16. & numer. 27. di-
cit, quod ubi, & in casu-
bus, in quibus minores,
& alij inhabiles admittun-
tur ad testificandum, in
his erit locus torturæ, qd
dicit notandum, quem re-
fert, & sequitur Carrer.
in practic. crim. in l. ob-
servare, sub numer. 180.
versicul. item excipitur
minor, & Marf. in l. de mi-
nore nu. 11. ff. de quæst. &
debet intelligi de proxim.
pubertati, & leuiter tor-
queri debet secundum
Brun. in d. nume. 16. uide
etiam quæ post supra in
quæst. 24. versic. uidi quæ
doque dubitari.

68 Item adde quod ¶ in-
fans cum ferula cædi non
potest, ut per Bologn. in
addit. ad tract. de indic. &
tortur. quem refert, &
sequitur Foller. in verb.
& rei indurati, numero 20. Baiard.

m Senes.) Vide, quæ de hac materia scribit Tiraq. in tra-
ctat. de pœnis temperand. causa 8. per totum. Guior.
Senes.) Farin. d. q. 4. i. num. 24. viq. 30. Ros.

Non etiam debet iudex senes.) Adde videndum Nat.
69 consil. 319. numer. 3. & senectus ¶ remittitur arbitrio iudi-
cis stante eius valetudine, robustitate, & attentâ qualitate deli-
cti, Brun. de indic. 4. part. num. 18. Pari. de syndic. in §.
officiali posuit ad chordam numer. 11. & Menoch. de arbitr.
caf. 59. numer. 3. Et quoniam de rescriptis ab interpretibus in
hoc casu fit mentio, sciendum est decreptos illos dici, qui
excedunt septuagesimum annum, cum ab eo anno incipiat
decrepitas ætas gloss. in verbo profectus in pronam. 6. vbi Io.
And. & alij Paris. consil. 29. numer. 38. & seq. vol. 2. Tancred.
in suo compend. q. 21. Pet. à Plaza in epitom. delict. capit. 3. 2.
numer. 16. Bertaz. consil. 102. numer. 1. in crim. Grammat.
decif. 34. numer. 5. dicit, quod senectus incipit à quinquagesimo
anno, & durat vsque ad septuagesimum, quæ ætas non excu-
sat à tortura, sed requiritur ætas decrepita, quæ superuenit
post completam senectutem, ut latè ibi; Verum & decrepiti
possunt torqueri, si robusta fuerint complexionis, Bertazz.
consil. 341. num. 10. & qui non torqueri, sed terreti. Bald. in
l. 2. num. 5. C. quorum appel. non recip. Brun. in tract. de qua-
stione, 8. quæst. 2. part. numer. 8. Carrer. in pract. in princip.
num. 18. ad fin. Bertaz. consil. 341. numer. 11. & etiam leuiter
torqueri, quia modica tortura non est tortura, Bald. in d. l. 2.
numer. 4. Paris. de Puteo in mater. torturæ, versic. hac sola
conessione post princip. Bertazz. d. consil. 341. d. numer. 11. &
Regiones Iudices torqueri fecerunt senem septuaginta triū
annorum, Bertazz. d. consil. 102. & torqueri vidi octuagenarium,
& ultra propter incendium ab eo factum, qui eadem die, qua
captus fuit, fuit tortus, & confessus, & suspensus, ac com-

70 bustus, & quomodo probetur ¶ senectus, & decrepitas, ha-
betur in addit. ad Bertazz. in consil. 102. & decrepitas est dif-
ficultis probationis, Alexand. consil. 29. volum. 7. & decrepitas
censetur, qui septuagesimum ætatis suæ annum egerit. Plaz.
epitom. delict. libr. 1. capit. 32. numer. 14. versicul. insignis est;

numer. 12. & dicit text. in l.
1. §. impubes. ff. ad Sylle. quod
ita solet vsu obseruari, ut sci-
licet non torqueantur, sed ter-
reantur tantum, & habena,
aut ferula seu virginit cedan-
tur refert Anan. in cap. 1. nu-
mer. 10. de deli. puerorum, &
Anto. Gomes. capit. 1. delictor.
numer. 67. Et dicit esse indu-
bitatum Igneus in l. excipimur,
num. 49. ff. ad Sylle. Et
ita etiam quotidie in hoc Di-
catu obseruari videmus, licet
Senatus quandoque iusserit
in eculeo cleuari quendam
Martinum Magonum minorē
14. annis, 8. Aprilis 1552.
P. N. quod fuit mirandum,
ex quo agebatur tantummodo
de percussione facta cum la-
pidibus, ex qua non erat se-
cura mors, & aderat partis
remissio.

22 Non etiam debet iudex
Senes decreptos tormentis
non possit damari, nisi ex dictis testium, ut Brun. & alij ut
sup. Baiard.

n Subijcere.) Adde per Natta. consil. 318. numero tertio,
& vide per Carrer. in pract. crimin. pag. mihi 147. columna
prima. Giach.

o 1561. P. N.) Quis dicatur senex. vide Panor. in capit.
quoniam, ut licet non contestata & ibi Felin. Dec. in l. senium,
C. qui test. fac. post. & de omnibus ætatibus vide Alc. in l. pueri
ff. de verb. signific. Ros.

p Quæro modo.) Farin. d. q. 4. i. num. 78. vsque 88. Ros.
Quæro modo, nunquid mulier prægnans.) Adde, ¶ quod
75 mulier prægnans etiam tempore puerperij potest examinari
pro testimonio, dummodo ad eam notarius transmittatur,
Franc. Marc. decif. 182. part. 2. sed Felyn. in capitulo quoniam
frequenter, ut lit. non contestata, & Florian. in l. i. in i. de testi-
tib. tenent, prægnantem non posse cogi ad se examinandum,
vbi valetudinariam; quod intellige secundum Bartol. in l. 2. §.
fi. non propter ff. si quis caut. quod non tenetur comparere
personaliter in iudicio, etiam quod esset prægnans ex alio,
quam marito, sed ei debet mitti iudex ad domum, ut iuret,
& deponat, ut per Bertach. in ver. mulier prægnans: fallit,
quando mulier prægnans esset rustica, & valens, ut eo tem-
pore porter onera. las. & Fulgos. in l. 2. ff. de in ius voc. & Re-
bus. in 3. tom. confut. de excusat. numer. 42. etiam sic non est
vetum illud, quod dicunt vulgares, prægnantem non posse cogi
ad iurandum.

76 Item ¶ adde, quod prægnans non poterit torqueri, etiam
quod esset prægnans ex alio, quam marito, etiam si in carcere
concepisset etiam fraudolenter, & dolose causa evitanda tor-
tura; etiam quod esset prægnans de pauco tempore, puta 10.
vel. 20. dierum, Bald. in l. Imperator. la. 2. ff. de stat. hom. Go-
mes. tom. 3. delict. cap. 13. num. 37. Iod. pract. crim. cap. 41. nu-
mer. 6. Ioann. de Anan. in cap. intelleximus, numer. 7. de his
qui fil. occid. pract. Corrad. tit. de negat. crim. num. 34. Brun.
in tract. de ind. q. 4. part. 2. & ad id de muliere prægnante, quod
non possit torqueri, vide etiam Carrer. in pract. crim. in l. ob-
seruare num. 180. vers. Item excipitur prægnans.

77 Item adde, ¶ quod si mulier prægnans torqueatur, & con-
fiteatur, talis confessio non valet, secundum Bald. in d. l. Im-
perator, ff. de stat. hom. quem referunt, & sequuntur Anan. in
d. cap. intelleximus, num. 7. & Brun. in d. q. 4. num. 3.

78 Item ¶ adde, quod iudex quotiescunque dubitat, an sit præ-
gnans, debet cōsultere Me-
dicos, & obstetrices, quos
sufficit de credulitate de-
ponere. Cassan. in tractat.
de tormen. capit. 10. num.
6. Bertach. in reper. in uer-
bo, femina num. 13. dicit,
quod ipsi mulieri creditur
per tres menses, & per Pa-
ri. in tractatu de syndi. in
uerb. tortura, uersicul. of-
ficialis, posuit ad chordā,
ubi habetur, an officialis

79 ¶ teneatur in syndicato,
qui tormetavit mulierem
prægnantem, quæ fecit
abortum: adhibito prius
medico, qui dixit se crede-
re non esse prægnantem,
sed de modo probandi præ-
gnantiam latè habetur per
Mascardum de probatio-
nibus, conclusione 1208.
uolum. 3.

80 Item adde, quod ¶ mu-
lier non prægnans, potest
torqueri, sicut alij, & blan-
dis uerbis potest induci ad
confitendum, quinimmo
Paris. in tractatu de syndi-
catu, in uerbo tortura, ca-
pitulo septimo, dicit, quod
iudex potest ¶ mulierem
ad se adduci facere & tere-
to in camera, & eidem di-
cere, quod uult illam ha-
bere in suam, & fingere
uelle illam deoculatu, &
ei polliceri liberationem,
& quod ita factum fuit à
quodam Regente, qui
quandam mulierem blan-
ditijs istis induxit ad confi-
tendum homicidium, quæ
postea decapitata fuit.

81 Ego ¶ autem arbitror,
quod hoc non sit permis-
sum iudici, quinimò quod
esset omni reprehensione
dignus, cum sit factio dia-
bolica, uelle inducere mu-
lieres ad confitendum de-
licta uerbis, & actibus ue-
neris, & libidinosis, quæ
aliquando propter luxuriā
se inducunt ad uenenan-
dum maritos, & ad facien-
dum committi homicidia,
& multo magis possent se
inducere ad confitendum
falsum; & hæc diabolica
simulatio tanto magis est
fugienda per ea, quæ tra-
dit Dominus Clarus supr.

in quæstione quinquagesima quinta, uersiculo allegare et-
iam, & uersiculo circa primum, & quis potest promittere, si
iudex habeat mulierem formosam solum in camera, quod ab
ea non conuertetur?

82 Sed an Clerici possunt de
iure torqueri? Respon. quod
sic, & est communis opin.
ut dicit Abb. in capit. post
cessionem, de probat. prout
illum refert Villalobos in
collecta communium opin. in
litera C. verb. clericus non
potest, qui forte uoluit alle-
gare Abb. in capit. cum in
contemplatione, de reg. iur.
de quo ego inferius mentionē
feci. Hanc tamen conclusio-
nem intellige, ut procedat,
quado clerici sunt de crimi-
ne diffamati, & suspecti: nā
eo casu utique possunt ex cau-
sa torqueri: alias secus. Ita
dicit Abb. Antiquus, in ca-
pitulo 1. in uerbo, ut audiui-
mus, de deposito, ubi ait,
quod raro, imo nunquam
inuenies, nisi infames. Et ita
communiter teneri attesta-
tur Alex. in Apost. ad Bar-
tol. in l. fin. sub nu. 5. in ver-
bo, Specialia, ff. de quæst. quæ
refert Boss. in tuul. de tortu-
ra testium, numero 6. Hanc
etiam opinionem dicunt esse
communem Scribentes in d.
capitulo 1. de deposito, & in
specie Florian. & Imola, nu.
9. & Card. & Barb. colum.
4. Felin. in capitulo uniuers-
itati, post nu. 2. de sentent.

83 Item ¶ adde, quod nec etiam fustigari potest mulier præ-
gnans, secundum Marf. in l. 1. nu. 21. ff. de quæst. Baiard.
q. Quod non.) Adde, quod idem dicit pract. Carrer. pagina
mihi 146. col. 2. quem omnino uide; quia multa alia notatu di-
gna tradit in hac materia. Giach.

ex comm. ubi dicit, quod ita
per omnes Doctores tenetur,
quem refert Foller. in pract.
crim. canon. fol. 259. nu. 6.
Dec. in c. at si clerici in prin-
cip. numer. 19. de indic. &
Marfil. sing. 55. aduertas,
prout illos refert Villalob.
in loco prælegat. & Viuus
in libr. communium opin. in
uerbo, Clerici non possunt,
Gigas de crim. læsæ Maie-
st. fol. 116. numero 3. Siman-
chas de haret. capit. 63. nu.
27. Diuennas regula 190. in
3. limitatione, Boss. in tit. de
iudicijs, num. 35. Et sic non
sufficeret vnus testis de visu
contra clericum, nisi etiam
adesset diffamatio, quod ta-
men non credo seruari in pra-
ctica, prout illud non seruari
in ciuitate Mediolani atte-
stat Boss. in eod. tit. de in-
dic. post numer. 103. Et hæc
quidem omnia procedunt non
modo in simplicibus clericis,
sed etiam in presbyteris: nā
& ipsi possunt torqueri, quod
quid dixerit Bar. in l. ex li-
bero, circa princ. ff. de quæst.
Vide, quæ dixi supra q. 25.
ver. Sed nunquid. Et hæc di-
cit esse communē opi. Abb.
in c. cum in contemplatione,
post nu. 6. de reg. iur. Diaz in
pract. crim. canon. c. 117. nu.
1. quamuis illum vii contra-
riū attestantem referre vi-
deatur Pract. Conradi, fol.
301. post nu. 35. limita, nisi
tamen liber est corruptus,
quod certe suspicor, Boss. in
tit. de ind. num. 103. Et ita
seruari attestatur Paris Put.
de synd. fol. 474. cap. 3 post
num. 7. subdens, se uidisse
pluries eos torqueri pro re-
neno dato consanguineis,
& in crimine læsæ Maie-
statis, & pro sepulchris
violatis exhumando cada-
uera, & ea spoliando, & c.

Scias tamen, quod in om-
nem casum tortura non de-
simonia, fraudati census, & fraudata annonæ, & dilapida-
tionis Ecclesiæ, de quibus Vital. tit. de his, qui accus. non poss.
in fin. Giach.

Quod non.) Fetus enim
in utero existens, qui non
peccauit, matris iniquita-
tem portare non debet. Et
ea est ratio, quare mulieris
tortura, & mortis execu-
tio differenda est vsque ad
tempus, quo pariat. Guio.
Hanc tamen conu-
sionem.) Farin. d. q. 4. i. nu.
2. vsque 16. & q. 66. par. 3.
num. 101. uide quæ dixi
supra. Quid in Muto, &
Surdos, Episcopo ualeudi-
nario, & seruis. Farin. dict.
quæst. 41. nu. 89. 92. 93. 94.
ubi numer. 89. de eod. qui
Reipubl. utilis esset, & ibi
omnia supradicta ampliat,
& limitat usque ad finem
quæst. Ros.

Alas secus.) Adde
etiam stantibus mille indi-
cijs, quod non torquentur,
nisi sint de crimine diffamati,
ut per Carrer. in pra-
ctic. crimin. num. 151. &
pag. 146. column. 1. Et sic
generaliter etiam aduerte
quod illa personæ, quæ
non possunt torqueri, pos-
sunt tamen terreti, ut tra-
dit Brun. tract. suo de indi-
8. q. princ. 17. not. & Car-
rer. in pract. crim. pag. 148.
col. 1. & habetur per Boss.
tit. de indic. & consil. ante
tort. sub num. 122. Giach.

Rarò, imo nunquam
inuenies.) Hoc intellige ab
alijs clericis, ut est infra
hac eadem quæstione, uer-
sic. sic hic quæro in fine,
q. 70. uers. est etiam pœna
post medium, infra q. 68.
uers. fin. Drogb.

Nisi etiam adesset.)
Farin. d. q. 4. i. num. 6. & 70.
Ros.

Vidisse pluries eos
torqueri.) Nota hic cleri-
corum per propria crimi-
na, uide licet, uenenum, læ-
sæ maieft. sepulchri uiolat.
cadauerum exhumatio,
& spoliatio; his adde Me-
noch. de arbitr. iud. libr. 2.
cent. ur. 4. caf. 387. Boss. tit.
de tort. test. sub nu. 6. post
med. Drogb.

In crimine læsæ Maie-
statis.) Ego idem ieruarē
in ceteris criminibus, ex-
ceptis in crimine hæretis,

Farin. sup. d. i. i. Ros.
Z z sed